

abril

Setmanari d'esquerra

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : Centre d'Esquerra Republicana · Carrer del 14 d'abril, número 6

Any IV

Vilafranca del Penedès, 16 juny 1934

N. 147

Cadascú al seu lloc

Els moments són greus. L'hora és històrica. Els dies són d'una tremenda gravetat. Potser són els més greus que ha viscut la Catalunya moderna. Sens dubte que són els més greus i els d'una gravetat més tremenda.

Som aquí. Aquí som, en aquesta hora decisiva del destí. No cal reiterar els termes del gravíssim problema. No cal retreure antecedents ni dades. Ja és igual. Som aquí, amb tota la responsabilitat d'un acte conscient, amb tot el coratge fred de les hores excepcionals de la vida. La responsabilitat és tan enorme que no pot ésser la fàcil pirotècnica de les frases la que impulsi la nostra ploma. No. No hi ha frases, avui, que solucionin res. No.

Hora decisiva, hora de coratge. Els conductors tenen traçada la seva línia de conducta. Es severa i pot ésser heroica. Reclama serenitat i coratge. Amb la nostra decisió afrontem qui sap quins determinis d'un Poder vinculat a les dretes. Catalunya ha parlat i ha dit: Prou! Perquè Catalunya és un poble en marxa. El poble crida altra volta: Mori Cambó! És un dels crits del 14 d'abril de 1931. Cal tornar a la tarda d'aquell 14 d'abril. Cal tornar a començar. Es trist, però és així.

En aquest 14 d'abril Francesc Macià ens contempla. Que l'ardidesa que ell posà en proclamar la República catalana, ens doni a tots i a cadascú el coratge per a complir en el nostre deure.

Els catalans tornem a estar a prova, políticament. Tot el que es preveu i s'anuncia, fa creure que hem entrat dins d'una gran hora històrica, una d'aquelles hores que dicten, potser per segles, l'esdevenidor de les nacions. El vell, profund i constant problema del nostre poble, el problema de la llibertat nacional, apareix novament plantejat en forma dramàtica. I som protagonistes, altre cop, en el llarg drama dels pobles ibèrics.

Hora gràvida, hora decisiva. Tot el nostre passat s'hi condensa; tot el nostre futur en depèn. No podríem inhibir-nos; no podríem restar inactius ni immòbils. Es gira contra nosaltres, orba, la vella Espanya unitària i hegemònica que la República democràtica volgué abatre i que s'ha redreçat amb fúria venjativa. Les dretes, heusací l'enemic de Catalunya. La Lliga, heusací els traïdors de Catalunya.

Com en temps quatrecentistes de Joan II, com en els temps siscentistes de Felip IV, com en els temps setcentistes de Felip V, es troben davant per davant l'esperit lliure de Catalunya i l'esperit dominador, absorbent i violent de l'unitarisme.

Tal és la prova a què els catalans d'avui estem sotmesos. En veiem tota la transcendència. En sentim tota l'angoixa. Però el batec ràpid del nostre cor té una clara vibració d'esperança.

Que cada català sàpiga ésser a l'alçada de la responsabilitat del moment. La màxima gravetat dels moments implica la màxima prudència en cadascú. No pot moure's un braç, ni pronunciar se un crit, ni adoptar-se una decisió, sense una ordre del Govern de la Generalitat. Ara com mai són en actiu aquelles paraules del President de la Generalitat: Ordre, serenitat i disciplina. Les circumstàncies reclamen una obediència absoluta, un sometiment inexorable. Que ningú actuï per compte propi.

Catalunya està dempeus! No vol morir de fàstic ni de vergonya.

Que cada català compleixi el seu deure!

Cadascú al seu lloc!

Per Catalunya, amunt els cors!

Visca Catalunya!

REFLEXIONS

Als meus bons amics Ribé, Armendarès, Albertí i als altres companys del Consell Local de Primera Ensenyança.

Esguardant el panorama de la cosa pública d'arreu de la península d'Ibèria, copsem amb recança que les activitats i la tasca creadora i constructiva dels homes i dels partits polítics que recolzen el nou ordre de democràcia, de llibertat i de justícia social, va adquirint un caire regressiu i desviat que desdiu d'aquells postulats de seriositat i conseqüència que tots tant cobejàvem.

Allà on es constata més la desviació i la de-

cadència de les directrius i dels principis, és en les tasques d'endegament de la cosa de l'Ensenyança Primària oficial. En aquest afer s'ha entronitzat el desgavell i la manca de lleialtat i de respecte a les seves essències, és un fet que ruboritza. L'orientació i ordenació de l'Escola Primària Oficial, és portada per viaranys negatius, d'evidència manifesta.

L'embranchida dels primers moments, que significava llur incorporació al respecte, a la consideració i al prestigi, s'ha esvaït. L'executòria de llur funció social educativa i de formació moral que li fixava la República del 14 d'abril s'ha esdevingut una filantròpica ficció. Però, es vulgui o no, l'Escola ha d'ésser quel-

«Ara és hora segadors!
Ara és hora d'estar alerta!
Per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines!
Bon cop de falç!
Bon cop de falç defensors de la terra!
Bon cop de falç!»

Centre d'Esquerra Republicana

Avui, a les deu de la nit,

Puig i Ferrater

parlarà sobre

L'obra de cultura de la Generalitat

Dissabte vinent, dia 23 de juny,

Rodolf Llorens

parlarà sobre

La Rússia d'avui i la Rússia d'ahir

com tangible substàncions, de contingut efectiu, d'orientació intel·ligent i d'harmonització eficient dels diversos factors i valors que la integren.

Per això, a cada moment suggereix la imperiosa necessitat d'una tasca d'orientació orgànica que l'ordeni, que li doni vertebració i que l'articuli. Per això tota política i tota activitat d'endegament i solució del problema escolar ha d'ésser de superació i ha d'imposar-se un criteri superior i elevat. El problema és complex i delicat. Els factors i circumstàncies que hi concorren li donen unes característiques tan especialíssimes que el fan extraordinàriament interessant.

Molt sovint, quan voregem aquest tema, li donem un to massa personal i abstracte. A voltes la tesi que defensem resulta un bon xic arbitrària i capciosa. L'apreciació i la interpretació del seu conjunt l'apreciem d'un caire tan particular que no encaixa en les directrius i esperit que la informen com Escola del nou temps, i Escola que hi tenen dret tots els infants.

Si quan parlem d'aquesta qüestió tan fonamental ho féssim baix el triple aspecte de: El Mestre, l'Escola i l'Infant, i en parléssim per separat, donant a cada un d'aquests tres factors el seu valor just, arribaríem, creiem nosaltres, a situar les coses al seu vertader lloc.

El Mestre, l'Escola i l'Infant, si bé són una cosa en si diferenciada, en el fons l'una és completament de l'altra, igual que La Idea, La Forma, i La Matèria, per a l'assoliment del tot harmònic. Així, doncs, hem de convenir

que cada un d'aquests factors representa una valor de màxima consideració, però que té unes característiques ben acusades que li donen personalitat pròpia, que no es pot confondre, ni molt menys negligir.

Doncs, bé: Si la circumstància del mestre ha d'apreciar-se d'un valor integrant de primera categoria, en el si de l'Escola hem d'acceptar que hi representa uns interessos d'estament tan particularíssims, que podem, sense cometre cap injustícia, sostreure'ls dels interessos de l'Escola. Per tant és un factor que s'ha de valoritzar pel que és i pel que li pertany, amb relació en allò que significa i representa dins l'Escola.

Hem parlat de l'infant com a valor positiu i integrat. L'infant ha de quedar sotmès també a un anàlisi addient. Quin paper hi té dins l'Escola? Quin lloc ha d'ocupar l'infant? No és cap estament amb interessos materials creats, els quals precisa atendre i resoldre. Llurs interessos no són pròpiament ni directament interessats, són d'indole social. Pertanyen a l'ordre moral i espiritual. Signifiquen tot el valor subjectiu i dimanant de l'existència de l'Escola i el seu servidor: el Mestre. De fet, el mestre actua d'animador, d'artífex i l'Escola compleix una funció social.

L'Escola, hem dit, és sols instrument mitjà. Però fixant-l'hi aquest paper vol dir que pot complir llur comés essent rudimentària i deficient i per tal en aquesta situació, poden obtenir-ne resultats de consideració i d'utilitat aprofitosa? Per poc que reflexionem podem apreciar que en tots els ordres per a obtenir màxims rendiments amb mínim esforç, cal comptar amb mitjans i útils adequats.

Ara bé: Si en l'ordre material i particular precisa tenir en consideració aquests extrems, quines proporcions de lògica prendrà aquest criteri quan es tracta de l'Escola, que és: Llar, Forja, Gresol, Laboratori i Taller d'artista? Es aquí on hem arribat al nervi de la qüestió que tant debatim. Es aquí on hem d'esmerçar les nostres activitats i atencions preferents fins trobar-li una solució escaient i de possibilitats d'èxit.

Perquè, si l'Escola amb el seu conjunt harmònic de totalitat integral és Llar dels infants hem de procurar, doncs, que aquesta sigui acollidora, atraient i voltada d'encís. Si és Gresol i Forja hem de proporcionar-li tots els materials i útils que calgui. Si ella és Laboratori, lloc d'investigació i anàlisi no ha de mancar-hi tampoc el necessari per efectuar aquest treball meritoris. Si la conceptuem a Taller d'artista, tampoc ha de faltar-li els elements precisos que permetin donar forma a la idea.

Amics, tot i no tenint aquella preparació que caldria i els elements de judici que el tema requereix, en un altre treball intentarem fer l'esboç inicial d'habilitació de l'ex-caserna per l'única graduada que sembla que tindrà la capital del Penedès. Per altra banda també seria convenient que a aquesta graduada se li donés estructura i organització que la fes capaç per donar satisfacció a les necessitats dels escolars. Per exemple... Ja en parlarem...

M. RALLÉ

ABANS : defensant la República defensàvem Catalunya.

AVUI : defensant Catalunya defensem la República.

Dos vilafranquins a la Unió Soviètica

Rodolf Llorens i Ramon Esclasans, de tornada ja de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, mantenen converses en molts llocs explicant la situació de Rússia de la qual es té una idea totalment fantàstica. Són molts encara els que desitgen sentir les explicacions d'ells i sabem que no es fan pregar. Per la nostra part hem cregut interessant donar avui, als nostres lectors, l'itinerari de llur viatge i una llista del que van visitar a la U. R. S. S. Heusací la nota que hem obtingut:

«Vam anar a París on vam haver d'estar dos dies a fi d'obtenir els visats dels cònsuls de les diverses nacions que havíem de travessar. Vam aprofitar aquests dos dies per a visitar París que és la ciutat que més ens ha agradat; molt més que Londres. De París ja vam anar directament a la frontera russa. Quaranta una hora de tren seguida. Vam travessar Bèlgica, Alemanya i Polònia d'un costat a l'altre.

Vam entrar a la Unió Soviètica per Niegoreloie i Minsk, capital de la Rússia Blanca. El darrer dia del mes d'abril vam arribar a Moscú que estava tot engalanat per a la festa de Primer de Maig. Vam visitar Moscú i vam veure la gran parada i la gran manifestació que tingué lloc a la Plaça Roja. Van passar per aquesta plaça, sense exageració, prop de dos milions de persones amb un entusiasme difícil de trobar enlloc més.

Vam visitar en dies successius: Un dels Museus Antireligiosos més important de la ciutat que, com gairebé tots, està instal·lat dintre d'una antiga Església. El Club Central de l'Exèrcit Roig (arab el seu museu) on vam passar tot el dia amb els soldats els quals ens van donar el millor concert que hem sentit. Vam assistir a una Festa que feien els obrers de la Fàbrica «Calibre» i l'endemà vam anar a la mateixa fàbrica a veure com treballaven; vam visitar les institucions que aquesta fàbrica té, així com alguna casa dels obrers. Vam visitar el Palau del Treball o sigui la Casa dels Sindicats on vam parlar per ràdio.

També vam anar a una sessió del Planetari d'una finalitat antireligiosa per mitjà de l'astronomia. A la redacció del *Izvestia* (òrgan del Govern). A la inauguració de la nova rotativa de la *Pravda* (òrgan del Partit Comunista) la qual rotativa, de quatre pisos d'alçada i 84 m. de llargada, pot tirar dos milions d'exemplars per hora. A les Cases de Descans de la Ciutat Verda de les afores de Moscú.

Vam visitar una presó, una escola, una casa de maternitat, una casa de correcció de les antigues prostitutes (la prostitució està abolida), el Kremlin amb el seu museu, el Mausoleu de Lenin i un Soviet de barri. També vam anar en molts comerços de la ciutat.

Després d'estar deu dies a Moscú, vam anar cap al Sud, a Jarkov capital d'Ukrània on vam visitar una gran fàbrica de maquinària agrícola, una Policlínica, el Centre de les Cooperatives, fàbriques electromecàniques, de turbines i de cordes. També vam anar al camp on vam veure un campament de *Pioners* (nois) i un *Sovjós* (Economia Soviètica). Per últim vam visitar el Club dels Ferroviaris on feien *Hamlet*.

De Jarkov vam anar més cap al Sud, cap a Stalino un dels grans centres miners. Vam baixar a una mina de carbó. També vam visitar les cases dels miners. A Stalino encara vam veure una altra Policlínica i la fàbrica Tomski de Mateievka on treballen 50.000 obrers. Hi ha alts forns, fundicions, un Blumming immens. (Aquesta fàbrica és la que era sabotejada pels tres enginyers anglesos que foren condemnats a ésser afusellats).

Vam seguir més cap al Sud, a Rostov on desemboca el riu Don i ací vam estudiar la

qüestió del camp visitant un Koljós (Economia col·lectivitzada) i de Rostov ja vam passar a les costes del Mar Negre fins a Soschi lloc on hi ha els grans sanatoris. Vam instal·lar-nos en el Sanatori dels ex-presoners. Vam visitar el sanatori dels miners i vam veure els sanatoris de l'Exèrcit Roig, el Jardí Botànic i el Parck on hi hagué un concert i el Balneari d'aigua sulfurosa «Matzesta».

Vam tornar a Rostov on visitarem el seu Museu Revolucionari, el seu Parck i un internat de *Pioners*. D'ací vam anar a veure la «joia del Primer Pla quinquenal», el *Dnieprostroi* avui *Dnieprogés*. La gran presa sobre el riu Dnieper. La Central Hidroelèctrica més potent del món. Sobre el que abans era un desert avui hi ha una ciutat moderníssima de 100.000 habitants amb grans «combinats» de fàbriques.

Vam tornar a Moscú on vam estar dos dies més sobressortint l'estada a un dels seus múltiples Parks de Cultura i Descans. Amb la *Sageta roja* vam anar a Leningrad. Ací vam poder visitar durant sis dies aquesta històrica i bonica ciutat amb els seus grans palaus i edificis. Vam visitar els palaus del Zar a Petegrof; la Catedral de Isaac avui el primer museu antireligiós de la Unió Soviètica; l'*Ermitage* (un dels millors museus que existeixen); la fortalesa de Pere i Pau on vam estar a la cel·la que estava pres Kropotkin. També vam visitar l'interessant port de la fusta i els sumptuosos clubs dels mariners, del barri Víbor i del barri Narrev i el «combinat» de la carn.

De Leningrado, per mar, vam anar a Londres a fi i efecte de no tornar a passar per Alemanya que a l'anada ens van prendre àdhuc els trossos de diaris amb els quals portàvem embolicades les sabates. Després de reclamar ens van tornar un diccionari rus castellà i una gramàtica russa-francesa que havíem comprat a Barcelona abans de marxar. Vam passar tota l'Alemanya vigilats per nazis a banda i banda del vagó i a Polònia per un soldat amb el fusell a la mà el qual, diguem de pas, anava borratxo. I això que només anàvem de trànsit sense moure'ns del vagó!

A Londres vam estar un dia i mig i en vint hores vam fer el viatge de Londres a Espanya.

Total 260 hores de tren i cinc dies de vaixell i uns 17 mil quilòmetres de trajecte.

A Rússia vam parlar llargament amb Kalinin, President de les Repúbliques Soviètiques; amb Dimitroff l'acusat falsament per l'incendi del Reichstag que fou produït pels mateixos nazis; amb Schvèrnik secretari general de tots els Sindicats russos; amb Losovsky secretari de la Internacional Sindical Roja; amb Manuilski secretari de la Internacional Comunista; amb Abolin un dels secretaris dels Sindicats russos que es cuida de les relacions estrangeres; amb Jakoptchenko fiscal de la regió de Leningrad; amb el sub-comissari d'Instrucció Pública d'Ukrània amb el qual vàrem tractar de les qüestions de les nacionalitats; amb espanyols que treballen allí i altres que sabien el castellà.

I no cal dir que constantment hem vist teatre, òpera i cinema de tot el qual a l'U. S. n'hi ha a cada cantonada.

Que consti per acabar que hem visitat el que nosaltres hem demanat. Els soviets no ens han volgut imposar res perquè no podés semblar que només ensenyaven el bo i amagaven el dolent. Només ens han negat una cosa: la fabricació d'armament per a la guerra que ells creuen que d'un moment a l'altre els declarará el Japó i altres potències capitalistes. La fabricació d'armament és secreta.»

L'educació post-escolar

Dissabte passat, al nostre Centre, el diputat al Parlament Català i Director del Grup Escolar Ll. Vives, senyor Pere Blasi, va donar la seva anunciada conferència.

Començà fent una mica d'història i demostrant les diferències entre els vells règims i el nou en la qüestió escolar. Després, entrant en el tema proposat, féu veure clarament les faltes i àdhuc perills que poden presentar-se al noi, tot just sortit de l'escola primària que ja no torna a posar els peus en altre centre de cultura. Féu ressaltar com és de important una educació post-escolar, que completi i enforteixi la cultura i el caràcter del que acaba de sortir de la infància i està traspasant a la pubertat. Ens demostrà clarament com és una gran millora el suprimir l'ensenyament religiós de l'infant, ja que, d'aquesta manera, la criatura aprèn alegre i confiada, sense les preocupacions i dubtes que comporta l'esperit infantil l'educació confessional, que fa d'ell un esperit apocat i poruc o bé un fanàtic quan ja s'ha desenrotllat.

Parlà també de crear uns centres d'ensenyament post-escolar, que canviessin de residència durant una temporada com, per exemple, el grup de Puigcerdà venir a Vilafranca, i el d'ací anar a Puigcerdà, per arrodonir els coneixements i mostrar als joves que puguen la vida del cantó oposat de Catalunya.

Tot afirmant que un dia no molt llunyà podrem veure aquest sistema d'educació, el senyor Blasi acabà la seva interessantíssima conferència, entre els aplaudiments de tots els assistents.

Fou una de les conferències més interessants que hem sentit, i una de les que ha tingut més concurrència.

B.

Una hora històrica

En aquests moments de perill per a Catalunya cal, més que res, una unió compacta entre la gent del camp i de la ciutat. Ja va asseynalar ho així, en el seu discurs del Vendrell, l'Honorable President de la Generalitat, Lluís Companys.

Les divisions de parers i les actituds esporàdiques serien contraproduents en absolut. S'acosten hores de lluita forta i viril, durant la qual caldrà demostrar el tremp del nostre poble davant les imposicions dels que volen desvirtuar l'essència de la nostra Autonomia, en tornar a aquella època nefasta de la monarquia borbònica en què Catalunya estava sotmesa a les arbitrietats despòtiques dels governants centralistes.

El nostre poble ha demostrat, a bastament, la seva capacitat política. Caldrà que demostrï, ara, fins on arriba la força de la seva voluntat? Es per això, doncs, que és necessari aquesta unió compacta de tots els catalans i encara més l'observança d'una disciplina rígida que faciliti qualsevol acció determinada en defensa dels nostres drets.

La ciutat i el camp han de quedar constituïts en baluards fermissims de la nostra llibertat en aquesta hora definitiva. Els que vivim aquest moment decisiu de la història de Catalunya hem de fer-nos càrrec de la importància que tindria una claudicació col·lectiva i hem de sumar el nostre esforç a l'esforç de tots per tal de mantenir la sobirania del nostre Parlament i els nostres drets com a poble.

Avui hem d'estar a l'expectativa del que

passi i disposats a obeir, sense claudicacions, la veu guiadora del Govern de la Catalunya autònoma. Es un moment de responsabilitat que pot ésser definitiu per a l'esdevenidor de Catalunya!

MUNICIPALS

La Comissió de Govern d'aquest Ajuntament, en sessió celebrada el dia 6 del corrent, entre altres, va prendre els següents acords:

L'assabentat que el dia 9 i 10 la Secció Coral del Centre Democràtic Progressista de Caldes de Montbui, farà una visita a la vila.

Aprovar l'extracte d'acords de la Comissió de Govern del mes d'abril.

Designar al Conseller, senyor Miquel Plans, per a la taula de la subhasta de les voreres de l'Avinguda de Francesc Macià que ha de tenir lloc el dia 12 del corrent.

Adherir-se al Congrés Municipalista de Gijón.

Proposar a l'Ajuntament el concert amb Magí Colet per al pagament de l'arbitri sobre ocupació de la via pública per la parada de xurreria.

Concedir permisos d'obres i instal·lacions a Josep Martí i Rovira, Jaume Serra i Fàbrega i Josep Teixidó i Eufràcia; i a Joan Francesc i Sabater per a instal·lar els aparells necessaris per a la concentració de matèries tòxiques.

Aprovar diversos comptes.

Autoritzar a Rosa Guasch i Llombart per a traspasar un nínxol a Josepa Pros i Riambau.

Aprovar la rebuda provisional de la calefacció a la Biblioteca Popular de la Generalitat.

INFORMACIO

Hem rebut una atenta salutació del President de Sport Ciclista de Reus, el qual ens notifica que aquesta entitat organitza per al dia de la Festa Major de Reus el Campionat Ciclista de la «província» de Tarragona, prova que d'una manera desinteressada serà patrocinada per la casa Rocalla, S. A.

— Han estat concedides al nostre Ajuntament 6.000 pessetes per a les Colònies Escolars d'aquest estiu.

— A la Secretaria de la societat La Principal, casal vilafranquí d'esbargiment i cultura, es trobarà cada dia, de nou a deu del vespre, les condicions per a prendre part al concurs d'arrendament del cafè aprovades a l'Assemblea General celebrada el dia 3 de juny. La presentació dels plecs acabarà el dia 30 d'aquest mes a les deu del vespre.

— Llista de donants al II Gran Premi Motociclista del Penedès:

M. I. Ajuntament de Vilafranca, pessetes 150; Jacint Casanelles, 10; Jaume Rafecas, 10; Ramon Ferré, 10; Salvador Amigó, 10; Fèlix Pujol, 2; Josep Vives i Balanyà, 5; Carles de Porta, 25; Domingo Montserrat, 5; Josep Bardalet, 10; Joan Esclasans i Milà, 25; Josep M.ª Jové, 15; Cal Roc, 5; Fèlix Mestres, 5; Pere Busquet, 10; Antoni Saumell, 15; Antoni Martorell, 15; Joan Casas, 3; Ramon Sala, 5; Mensió Baltà, 4; Joan Claramunt, 4; Pau Nadal, 3; Joan Galofré, 5; Rovira i Mata, 5; Joan Bosch, 10; Jaume Baqués, 15; Pujol - Singer, 2; Antoni Amador, 10; Francesc Rovirosa, 2; Adrià Romero, 10; J. Saumell, 5; Blai Albareda, 5; P. Clariana, 3; Farmàcia Melo, 10; Ciprià Guardiet, 10; Continental Bar, 10; Benjami Soler, 15; Ramon Cerdà, 5; Josep Bohé, 3; Lluís Alabreda, 5; Froilà Almirall, 5; G. Farreras, 5; Estació Servei i Garatge Vilafranca, 10; Bar Milà, 5; Jaume Fortuny, 2; Magí Colet, 10; Joan Albareda, 8; Lluís Mestres, 10; Pau Cerdà, 2; Josep Enfruns, 4; Pau Castellví, 3; Joan Vallés, 10; Joan Miret, 5; Prempses Feliu, 5; Lluís Pinyana, 5; C. Brunner, 5; Riche Bar, 3; Ramon Senabre, 5; Marià Trens, 5;

Ramon Pascual, 5; Manuel López, 5; Ramon Sabaté, 5; Eudald Besolí, 10; Fèlix Balaguer, 15; Salvador Armendares, 25; Agustí Conti choc, Barcelona, 25; Antoni Güell, 25; Josep Martí, 15; Sabaté i Cia., 10; Ramon Rovira, 5; Subscripció Mullerachs, 12

— S'ha perdut un títol de la Diputació Provincial de Barcelona. Es gratificarà a qui el retorni al seu propietari: 14 d'abril, n.º 80, primer.

— Per no poder-ho atendre es traspassa, en immillorables condicions, el popular establiment de cal «Noi-Noi». Per a més detalls anar a aquest establiment.

EDICTE

En Josep Balagué i Besolí, veí de Sant Sadurn d'Anoia, ha sol·licitat la corresponent autorització per a la instal·lació d'una farinera amb motor Diessel a l'edifici n.º 17 i 19 del carrer de Valls d'aquesta vila. El qual es fa públic als efectes legals i de reclamació, i s'adverteix que el projecte de referència es trobarà de manifest a la Secretaria municipal (Departament de Foment), durant un termini de quinze dies hàbils.

Vilafranca del Penedès, 14 de juny de 1934.—L'Alcalde accidental: *Jaume Guitart*.

I jo dic: si ara també, ahir com avui, abans amb uns homes i avui amb uns altres, acceptem la nova fatalitat i la força i ens entretenim amb les joguines de l'habilitat política; si ens deixem arrabassar el que és nostre—no el que ens pertany, sols el que ha quedat pactat en l'Estatut i en la Constitució,— llavors, ¿qui té el dret de dir que ací hi ha un sentiment nacionalista? Si el sentiment nacionalista, arreu del món i del temps dóna herois i dóna màrtirs! ¿On és l'amor i la fortitud de la nostra terra, quin tremp, quin alè podem donar al moviment espiritual de la nostra raça?

Lluís COMPANYS

Subscriuiu-vos a l'ABRIL

Vins del Penedès

Joan Esclasans i Milà

Vins a l'engrós

Moscateles, misteles i vins dolços

Telegrams: Esclamilà

Telèfons: 135 i 185

Apartat de correu: núm. 24

Magatzems i Oficines: Comerç, 33

VILAFRANCA DEL PENEDES

Imp. Econòmica: Vilanova i Geltrú

¿Sabeu on són les millors novetats de la propera temporada d'estiu? No ho dubteu! Les trobareu a la

i fareu l'encàrrec amb tota satisfacció tant pels dibuixos com per les qualitats.

Angel Guimerà, 63

VILAFRANCA

CALPE DENTISTA

Consulta tots els dies de 9 a 1 i de 3 a 8
Diumenges i dies festius de 9 a 12

Rambla de Pi Margall, 22

Vilafranca del Penedès

Manuel Domínguez

Advocat

HA TRASLLADAT el despatx, del número 31, del carrer de la Palma, al 22, del mateix carrer (edifici del Banc del Penedès) - Reb el divendres.

FOTO - ESTUDI PACO

A. Guimerà, 42

(ABANS ART-MODERN)

Vilafranca

Centre d'Ampliacions

La millor Fotografia del Penedès

Especialitat en fotografies de Casaments, Comunions
i grups familiars

Les fotografies per a passaports i quilomètriques se serveixen a l'acte. Treballs d'aficionats i venda de material fotogràfic. Es retrata dia i nit; dies festius i dies de feina. Els treballs d'aficionats es lliuren el dia següent.

Motlures i marcs d'estil modernista.

Fàbrica de Gasoses i sifons

J. ESTEVE

Dos de Maig, 32
Vilafranca del Penedès

Representant de
la cervesa marca
MORITZ, S. A.
i representa-
ció exclusiva
de l'anís taronja.

L'única casa on sempre trobarà els preus més reduïts i els treballs més perfectes és la :

Sastreria TERRADES

la qual notifica haver rebut les darreres novetats per al proper estiu, inigualables tant pels dibuixos com pels preus.

Vestits des de 70 pessetes

Santa Maria, 8 - Vilafranca del Penedès

HISPANIA

Companyia General de Segurs
MADRID BARCELONA

Individual. - Responsabilitat civil. - Accidents del treball. - Col·lectius i Agrícoles.

Demaneu detalls i projectes a l'Agent per Vilafranca i la comarca :
PAU VALLS I TORRENTS - Carrer 14 d'abril, 15.

FERROS

CEREALS

BIGUES D'ACER (Ferro)
de tots els perfils i llargades. - Bones existències de les mides corrents. - Es tallen a les llargades que es desitgen.

TUBERIA DE FERRO FOS I FORJAT
per aigua, gas i vapor.

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7 - Apartat de Correus 23 - Tel. 51

Vilafranca del Penedès

CARBONS MINERALS

FUSTES

a. amador - farmacèutic

anàlisis, ortopèdia, específics nacionals i estrangers.

preparació de receptes amb productes de primeríssima qualitat.

vilafranca del penedès - telèfon 152